

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtnā palāta)

2008. gada 17. jūlijā*

Lieta C-521/06 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2006. gada 18. decembrī iesniedza

Athinaiiki Techniki AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv S. Paps [*S. Pappas*], *dikigoros*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

citi lietas dalībnieki tiesvedībā —

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — franču.

Athens Resort Casino AE Symmetochon, Marusi [*Marrousi*] (Grieķija), ko pārstāv F. Karlina [*F. Carlin*], *barrister*, un N. Korojanakis [*N. Korogiannakis*], *dikigoros*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2008. gada 3. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *Athinaïki Techniki AE* (turpmāk tekstā — “*Athinaïki Techniki*”) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaïki Techniki*/Komisija (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais rīkojums”), ar kuru kā nepieņemama tika noraidīta *Athinaïki Techniki* prasība atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu izbeigt izskatīt tās sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijam *Hyatt Regency* sakarā ar publisko iepirkumu par 49 % no kazino *Mont Parnès* kapitāla cedēšanu un par ko apelācijas sūdzības iesniedzēja uzzināja no 2004. gada 2. decembra vēstules (turpmāk tekstā — “strīdīgā vēstule”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu:

“Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.”

3 EKL 88. panta 2. punkta pirmajā nodaļā ir noteikts:

“Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina.”

4 EKL 88. panta 3. punkts ir formulēts šādi:

“Visi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes. Ja Komisija atzīst, ka, ievērojot 87. pantu, šādi plāni nav saderīgi ar kopējo tirgu, tā nevilcinoties sāk 2. punktā paredzēto procedūru. Attiecīgā dalībvalsts nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu.”

5 Kā izriet no Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), preambulas otrā apsvēruma, ar šo regulu tiek kodificēta un pamatota prakse tādu valsts atbalsta pārbaužu jomā, ko veic Komisija saskaņā ar Tiesas judikatūru.

6 Šīs regulas II nodaļas ar nosaukumu “Procedūra attiecībā uz paziņotu atbalstu” 4. pantā noteikts:

“1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts. Neskarot 8. pantu, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 4. punktu.

2. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas Līguma [87.] panta 1. punkts, ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu (turpmāk — “lēmums necelt iebildumus”). Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar Līguma 93. panta 2. punktu (turpmāk — “lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru”).

[..]”

⁷ Regulas Nr. 659/1999 7. pantā precizēti gadījumi, kuros Komisija pieņem lēmumu noslēgt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā.

⁸ Minētās regulas III nodaļā reglamentēta procedūra nelikumīgu atbalstu jomā.

9 Šīs nodaļas 10. panta 1. punktā noteikts:

“Ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju.”

10 Minētās III nodaļas 13. panta 1. punktā paredzēts:

“Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.”

11 Regulas Nr. 659/1999 VI nodaļas ar nosaukumu “Ieinteresētās personas” 20. pantā noteikts:

“1. Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes saskaņā ar 6. pantu. Ieinteresētajām personām, kas iesniegušas šādas piezīmes, un visiem individuāla atbalsta saņēmējiem nosūta attiecīgā lēmuma, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. pantu, kopiju.

2. Ieinteresētās personas var informēt Komisiju [par] jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu un jebkādu varbūtēju atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Ja Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekama pamata par attiecīgo gadījumu izdarīt secinājumus, Komisija par to informē ieinteresētās personas. Ja

Komisija pieņem lēmumu par kādu gadījumu, pamatojoties uz sniegtās informācijas saturu, tā nosūta ieinteresētajai personai minētā lēmuma kopiju.

3. Pēc attiecīga lūguma visas ieinteresētās personas saņem visu to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 4. un 7. pantu, 10. panta 3. punktu un 11. pantu.”

¹² Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 25. pantu:

“Lēmumus, ko pieņem saskaņā ar II, III, IV, V un VII nodaļu, adresē attiecīgai dalībvalstij. [..]”

Prāvas rašanās fakti

¹³ Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā rīkojumā prāvas priekšvēsturi aprakstīja šādi:

“1. 2001. gada oktobrī Grieķijas iestādes uzsāka publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, lai cedētu 49 % kazino *Mont Parnès* kapitāldaļu. Konkurēja divi kandidāti, proti, konsorcijs *Casino Attikis* un *Hyatt Consortium*. Procedūras, kas it kā nebija spēkā, beigās līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas *Hyatt Consortium*.

2. Konsorcija *Casino Attikis* dalībnieks *Egnatia SA*, kura tiesības apvienošanās rezultātā pārņēma [*Athinaiki Techniki*], iesniedza sūdzības attiecīgi Komisijas

Iekšējā tirgus ģenerāldirektorāta (ĢD) dienestiem un Konkurences ĢD dienestiem. Pirmajiem minētajiem ĢD dienestiem tika lūgts pieņemt lēmumu attiecībā uz [49 % kazino *Mont Parnès* kapitāldaļu cedēšanas] procedūras likumību, ņemot vērā Kopienu tiesību normas attiecībā uz publiskā iepirkuma līgumiem, bet otrajiem minētajiem ĢD dienestiem tika iesniegta sūdzība par valsts atbalstu, kas tika piešķirts *Hyatt Consortium* šīs pašas procedūras ietvaros.

3. Ar 2003. gada 15. jūlija vēstuli Konkurences ĢD atgādināja [*Athinaiki Techniki*] savu lēmumu pieņemšanas praksi, saskaņā ar kuru valsts īpašuma cesija konkursa procedūras ietvaros nav uzskatāma par valsts atbalstu, ja šīs procedūras norise ir bijusi pārskatāma un nediskriminējoša. Līdz ar to Konkurences ĢD informēja *Athinaiki Techniki*, ka nevar pieņemt lēmumu, kamēr Iekšējā tirgus ĢD nebūs pabeidzis attiecīgās publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras pārbaudi.
4. Ar 2003. gada 28. augustā nosūtītu elektronisko vēstuli [*Athinaiki Techniki*] pārstāvis būtībā precizēja, ka sūdzība par valsts atbalstu attiecas uz dažādiem publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas elementiem un ka līdz ar to Konkurences ĢD dienestiem nebija jāsaņem Iekšējā tirgus ĢD atzinums.
5. Ar 2003. gada 16. septembra vēstuli Konkurences ĢD dienesti atkārtoja 2003. gada 15. jūlija vēstulē minēto, tomēr aicinot [*Athinaiki Techniki*] nosūtīt papildu informāciju par jebkādu citu atbalstu, kas nav saistīts ar kazino sakarā rīkoto konkursa procedūru.
6. Ar 2004. gada 22. janvāra un 4. augusta vēstulēm Iekšējā tirgus ĢD dienesti informēja [*Athinaiki Techniki*], ka tie neturpinās divu tiem adresēto sūdzību izskatīšanu.”

14 Tad Komisija nosūtīja *Athinaiki Techniki* strīdīgo vēstuli, kas bija formulēta šādi:

“Atsaucos uz Jūsu telefoniski uzdoto jautājumu par to, vai ir apstiprināms, ka Komisija veic izmeklēšanu iepriekš minētajā lietā, vai arī šīs lietas izskatīšana tikusi izbeigta.

Ar 2003. gada 16. septembra vēstuli Komisija Jūs informēja, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekamu iemeslu turpināt šīs lietas izskatīšanu (saskaņā ar [Regulas Nr. 659/1999] 20. pantu).

Tā kā nav papildu informācijas, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, Komisija 2004. gada 2. jūnijā izbeidza lietu administratīvā kārtā.”

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais rīkojums

15 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā, *Athinaiki Techniki* cēla prasību atcelt šā sprieduma 1. punktā minēto lēmumu, par kuru tā uzzinājusi no strīdīgās vēstules.

16 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 21. aprīlī, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu izvirzīja iebildi par nepieņemamību, ko Pirmās instances tiesa apmierināja ar pārsūdzēto rīkojumu.

17 Atsaucoties uz Regulu Nr. 659/1999, Pirmās instances tiesa atzīmēja, ka Komisijas pieņemtie lēmumi valsts atbalsta jomā ir adresēti dalībvalstīm.

18 Tad pārsūdzētā rikojuma 29.–31. punktā tā nosprieda:

“29 Šajā gadījumā [strīdīgajā] vēstulē, kas tika adresēta vienīgi [*Athinaiiki Techniki*], saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 20. pantu bija norādīts, ka Komisija, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, uzskata, ka nav pietiekama pamata lemt par tai iesniegtajā sūdzībā norādīto gadījumu. [Strīdīgajā] vēstulē Komisija arī norādīja, ka, nesaņemot papildu informāciju, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, tā 2004. gada 2. jūnijā administratīvā kārtā ir izbeigusi *Athinaiiki Techniki* sūdzības izskatīšanu. Tādējādi Komisija nav ieņēmusi galīgu nostāju attiecībā uz *Athinaiiki Techniki* sūdzībā minētā pasākuma kvalifikāciju un saderību ar kopējo tirgu.

30 Līdz ar to [strīdīgā] vēstule nav uzskatāma par lēmumu Regulas Nr. 659/1999 25. panta izpratnē un tai nav tiesisku sekas. Tādējādi par šo vēstuli nevar celt prasību saskaņā ar EKL 230. pantu.

31 Ir jāatzīmē, ka [*Athinaiiki Techniki*] nevar apgalvot, ka tad, ja par strīdīgo vēstuli, ar ko noraidīta sūdzība, nevar celt prasību, attiecīgajām personām tiek liegta iespēja vērsties Kopienas tiesās, jo sūdzības iesniedzējs var iesniegt papildu informāciju savas sūdzības pamatojumam. Gadījumā, ja informācija ir pietiekama, Komisijai ir jāieņem nostāja attiecībā uz konkrēto valsts pasākumu, pieņemot lēmumu Regulas Nr. 659/1999 4. panta izpratnē un tādējādi dodot sūdzības iesniedzējam iespēju celt prasību par tiesību akta atcelšanu saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu. Turklāt, kā norādījusi Komisija, sūdzības iesniedzējam ir arī iespēja celt prasību sakarā ar bezdarbību saskaņā ar EKL 232. panta trešo daļu.”

19 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka procedūra valsts atbalsta jomā nav pielīdzināma tai, kas piemērojama konkurences jomā. Pretēji EKL 81. un 82. pantam Regulā Nr. 659/1999 sūdzības iesniedzējiem nav piešķirtas procesuālas tiesības pirms formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas valsts atbalsta jomā.

Lietas dalībnieku prasījumi

20 Savā apelācijas sūdzībā *Athinaïki Techniki* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Komisija lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu, un

— piespriest *Athinaïki Techniki* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 *Athens Resort Casino AE Symmetochon* lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību, un

— piespriest *Athinaiki Techniki* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

23 *Athinaiki Techniki* apgalvo, ka pārsūdzētajā rīkojumā ir pieļauta juridiska kļūda, jo Pirmās instances tiesa nav kvalificējusi šā sprieduma 1. punktā minēto aktu kā “lēmumu”. *Athinaiki Techniki* apgalvo, ka galīga un pamatota nostāja par iespējamā valsts atbalsta kvalifikāciju, kā šajā gadījumā, ir uzskatāma par “lēmumu” EKL 230. panta izpratnē.

24 Pirmkārt, attiecībā uz strīdīgajā vēstulē izklāstītās nostājas galīgo raksturu *Athinaiki Techniki* apgalvo, ka to neietekmē fakts, ka tā ir varējusi iesniegt jaunu informāciju pēc minētā akta pieņemšanas.

25 Otrkārt, attiecībā uz strīdīgās vēstules pamatotību *Athinaiki Techniki* uzskata, ka Komisija netieši ir pieņēmusi pamatotu lēmumu par iespējamā valsts atbalsta kvalifikāciju. Šis pamatojums izriet no konteksta, kādā strīdīgā vēstule tika noformēta. Tādējādi Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu, ņemot vērā šīs vēstules

tekstu, nevis tās kontekstu. *Athinaiki Techniki* apgalvo, ka Komisija apzināti formulējusi vēstuli lakoniski, lai nerastos jautājums par tiesiskā regulējuma publiskā iepirkuma jomā iespējamo neievērošanu.

26 Komisija uzskata, ka strīdīgās vēstules kvalifikācija ir pamatota ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punktu, kas ļauj neizmantojot lēmumu pieņemšanas mehānismu, ja nav zināma visa būtiskā un detalizētā informācija. Pēc Komisijas domām, no šīs regulas 25. panta izriet, ka tās pieņemtie lēmumi valsts atbalsta jomā ir adresēti dalībvalstīm. Tā apgalvo, ka atšķirība starp lēmumu saturošiem aktiem un informatīvām vēstulēm ir atrodama Pirmās instances tiesas pastāvīgajā judikatūrā. Tāda informatīva vēstule kā strīdīgā vēstule nerada saistošas juridiskas sekas, un līdz ar to nevar tikt celta prasība par tās atcelšanu.

27 Turklāt Komisija uzskata, ka, tā kā nav pamatojuma, strīdīgā vēstule ir jāuzskata par neesošu lēmumu, kas kā tāds nerada nekādas juridiskas sekas un tādējādi nevar būt nelabvēlīgs *Athinaiki Techniki*. Komisija arī apgalvo, ka šīs sabiedrības argumentācija, saskaņā ar kuru strīdīgā vēstule ir pamatota, nav efektīva, jo ar to netiek apstrīdēta atšķirība starp lēmumu saturošiem aktiem un informatīvām vēstulēm. Tā apgalvo, ka *Athinaiki Techniki* mēģina apiet neiespējamību pārsūdzēt Komisijas atteikumu uzsākt procedūru sakarā ar valsts pienākumu neizpildi pret dalībvalsti, izmantojot prasību atcelt vienkāršu informatīvu vēstuli.

28 Atbilstoši *Athens Resort Casino AE Symmetochon* uzskatiem strīdīgā vēstule neiekļauj lēmumu Regulas Nr. 659/1999 25. panta izpratnē un nerada juridiskas sekas. No šīs regulas 20. un 25. panta izriet, ka ieinteresētajām personām tiek nosūtītas neformāla rakstura vēstules un tās nav apstrīdami tiesību akti EKL 230. panta izpratnē. Tādējādi par strīdīgo vēstuli nevar celt prasību saskaņā ar šo pantu.

Tiesas vērtējums

- 29 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasību atcelt tiesību aktu EKL 230. panta izpratnē var celt attiecībā uz jebkuru iestādes pieņemtu aktu, lai arī kāds būtu tā veids vai forma, kas paredzēts tādu saistošu juridisku seku radišanai, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko statusu (it īpaši skat. 1981. gada 11. novembra spriedumu lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts; 2000. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-443/97 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-2415. lpp., 27. punkts, kā arī 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā C-131/03 P *Reynolds Tobacco u.c./Komisija*, Krājums, I-7795. lpp., 54. punkts).

Ievada apsvērumi par Pirmās instances tiesā celtās prasības atcelt tiesību aktu priekšmetu

- 30 Vispirms ir jāatzīmē, ka *Athinaiki Techniki* prasība atcelt tiesību aktu nav vērsta pret strīdīgo vēstuli kā tādu. No prasības pieteikuma pirmajā instancē izriet, ka *Athinaiki Techniki* lūdz “atcelt Konkurences ģenerāldirektorāta lēmumu izbeigt izskatīt prasītājas sūdzību par valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika piešķirusi *Hyatt Regency* konsorcijam sakarā ar kazino *Mont Parnès* publisko iepirkumu” (turpmāk tekstā — “apstrīdētais akts”). Par šo apstrīdēto aktu *Athinaiki Techniki* tika paziņots strīdīgajā vēstulē. Līdz ar to strīdīgā vēstule ir tikai akts, ar kuru *Athinaiki Techniki* darīts zināms apstrīdētais akts un, sākot ar kuru, saskaņā ar EKL 230. panta piekto daļu sācies šī akta formālais pārsūdzības termiņš.
- 31 Vēl ir jāuzsver, ka *Athinaiki Techniki* ir lūgusi atcelt apstrīdēto aktu tādēļ, ka tas tika pieņemts, pamatojoties uz EKL 88. panta 3. punktu, Komisijai iepriekš neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai būtu ļāvis iesniegt savus apsvērumus.

32 Šādos apstākļos vispirms ir jāprecizē to aktu būtība, kas tika pieņemti pirms šīs formālās izmeklēšanas procedūras, un tad jāizvērtē, vai Pirmās instances tiesa varēja atzīt, ka apstrīdētais akts nebija paredzēts tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kas varētu skart *Athinaïki Techniki* intereses, būtiski mainot tās tiesisko statusu.

Par to aktu būtību, kas tika pieņemti valsts atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadijas beigās

33 Valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānodala, pirmkārt, ar EKL 88. panta 3. punktu ieviestā atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadija, kuru reglamentē Regulas Nr. 659/1999 4. un 5. pants un kuras vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnīgu saderību, un, otrkārt, EKL 88. panta 2. punktā paredzētā pārbaudes stadija, kuru reglamentē minētās regulas 6. un 7. pants un kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas apstākļiem (šajā sakarā skat. 1993. gada 19. maija spriedumu lietā C-198/91 *Cook/Komisija, Recueil*, I-2487. lpp., 22. punkts; 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91 *Matra/Komisija, Recueil*, I-3203. lpp., 16. punkts, un 2008. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-390/06 *Nuova Agricast*, Krājums, I-2577. lpp., 57. punkts).

34 EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra ir nepieciešama, ja Komisijai ir būtiskas grūtības izvērtēt, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Tādējādi Komisija, lai pieņemtu atbalstam labvēlīgu lēmumu, var veikt EKL 88. panta 3. punktā noteikto iepriekšējās izskatīšanas stadiju tikai tad, ja tā, veicot pirmo novērtēšanu, var pārliecināties, ka šis atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Turpretī, ja, veicot šo pirmo novērtēšanu, Komisija nonāk pie pretēja slēdziena vai pat nav varējusi pārvarēt visas grūtības, kas radušās, izvērtējot šā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, Komisijai ir pienākums uzklaut visus vajadzīgos viedokļus un šajā sakarā uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (it īpaši skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Cook/Komisija*, 29. punkts, un lietā *Matra/Komisija*, 33. punkts, kā arī 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P *Komisija/Sytraval un Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 39. punkts).

- 35 Tikai saskaņā ar šo pēdējo minēto procedūru, kas ir paredzēta, lai ļautu Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas faktiem, Komisijai Līgumā ir paredzēts pienākums informēt ieinteresētās personas, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (iepriekš minētie spriedumi lietā *Cook/Komisija*, 22. punkts, un lietā *Matra/Komisija*, 16. punkts, kā arī 2005. gada 13. decembra spriedums lietā *C-78/03 P Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, Krājums, I-10737. lpp., 34. punkts).
- 36 Ja, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šā paša panta 3. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. pantu, atzīst, ka valsts pasākums nav uzskatāms par ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu, šo procesuālo garantiju saņēmēji tā izpildi var nodrošināt tikai tad, ja tie var apstrīdēt šo lēmumu Kopienų tiesā. Šo iemeslu dēļ šī tiesa atzīst par pieņemamu prasību atcelt šādu lēmumu, ko ceļ ieinteresētā persona EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, ja šīs prasības autors, to ceļot, mēģina aizsargāt procesuālās tiesības, kas tam ir saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Cook/Komisija*, 23.–26. punkts, lietā *Matra/Komisija*, 17.–20. punkts, lietā *Komisija/Sytraval un Brink's France*, 40. punkts, kā arī lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 35. punkts).
- 37 Turklāt Regulas Nr. 659/1999 10. panta 1. punktā un 20. panta 2. punkta pirmajā teikumā šādai ieinteresētajai personai ir piešķirtas tiesības ierosināt EKL 88. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējas izskatīšanas stadiju, nosūtot Komisijai informāciju par atbalstu, kas esot pretlikumīgs, un Komisijai ir noteikts pienākums nekavējoties izvērtēt, vai atbalsts pastāv un vai tas ir saderīgs ar kopējo tirgu.
- 38 Kaut arī ieinteresētās personas nevar izmantot tiesības uz aizstāvību šīs procedūras laikā, tām tomēr ir tiesības adekvāti tikt ar to saistītām, ņemot vērā šīs lietas apstākļus (šajā sakarā skat. 2008. gada 8. maija spriedumu lietā *C-49/05 P Ferriere Nord/Komisija*, 69. punkts).

39 Šāda saistīšana ar minēto procedūru noteikti nozīmē, ka, ja Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta otro teikumu informē ieinteresētās personas, ka nav pietiekama pamata lemt par šo gadījumu, tai, kā ģenerālvokāts norādījis savu secinājumu 101. punktā, ir jāļauj ieinteresētajām personām saprātīgā termiņā iesniegt papildu apsvērumus.

40 Kad šie apsvērumi ir iesniegti vai saprātīgais termiņš ir beidzies, Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā Komisijai ir uzlikts pienākums pabeigt iepriekšējas izskatīšanas stadiju, pieņemot lēmumu saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu, proti, lēmumu, ar ko tiek atzīts, ka atbalsts nepastāv, lēmumu neizvirzīt iebildumus vai lēmumu uzsākt formālās izmeklēšanas procedūru. Tādējādi šai iestādei nav atļauts ilgstoši saglabāt bezdarbības stāvokli iepriekšējas izskatīšanas stadijā. Pabeidzot iepriekšējas izskatīšanas stadiju, tai ir vai nu jāuzsāk turpmākā izskatīšanas stadija, vai arī jāizbeidz lieta, pieņemot attiecīgu lēmumu (procedūras konkurences jomā ietvaros skat. 1997. gada 18. marta spriedumu lietā *C-282/95 P Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, I-1503. lpp., 36. punkts). Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta trešo teikumu, ja Komisija pieņem šādu lēmumu, pamatojoties uz informāciju, ko iesniedz viena no ieinteresētajām personām, tā šai personai nosūta šā lēmuma kopiju.

41 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka Komisija var pieņemt kādu no iepriekš minētajiem Regulas Nr. 659/1999 4. pantā paredzētajiem lēmumiem, to nenosaucot par lēmumu saskaņā ar šo tiesību normu.

42 No pastāvīgās judikatūras par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību izriet, ka, lai kvalificētu apstrīdētos aktus, ir jāņem vērā pati to būtība, kā arī to autoru nodoms. Šajā ziņā apstrīdamie akti ir dokumenti, kuros galīgi noteikta Komisijas nostāja administratīvā procesa beigās un kuri ir paredzēti tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kas var skart prasītāja intereses, izņemot starpdokumentus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu un kuriem nav šādu seku (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *IBM*/Komisija, 9. un 10. punkts, kā arī 2000. gada 22. jūnija spriedumu lietā *C-147/96 Nīderlande*/Komisija, *Recueil*, I-4723. lpp., 26. un 27. punkts).

- 43 Turpretī formai, kādā ir pieņemts akts vai lēmums, principā nav nozīmes jautājumā par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *IBM/Komisija*, 9. punkts, un 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā *C-208/03 P Le Pen/Parlaments*, Krājums, I-6051. lpp., 46. punkts).
- 44 Tādējādi principā attiecīgā akta kvalifikāciju nekādi neietekmē tas, vai šis akts atbilst noteiktām formālām prasībām, proti, vai autors to ir pienācīgi nosaucis, vai šis akts ir pietiekami pamatots un vai tajā ir minētas tiesību normas, kas veido juridisko pamatu (attiecībā uz pienākumu sniegt pamatojumu skat. 1994. gada 16. jūnija spriedumu lietā *C-39/93 P SFEI u.c./Komisija, Recueil*, I-2681. lpp., 31. punkts). Tādējādi nav nozīmes tam, ka šis akts nav nosaukts par "lēmumu" vai ka tajā nav atsauces uz Regulas Nr. 659/1999 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Tāpat nav nozīmes tam, ka Komisija nav par to paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij, pārkāpjot šīs regulas 25. pantu, jo šāda kļūda nevar mainīt minētā akta būtību (šajā sakarā skat. 1997. gada 20. marta spriedumu lietā *C-57/95 Francija/Komisija, Recueil*, I-1627. lpp., 22. punkts).
- 45 Ja būtu citādi, Komisija varētu izvairīties no Kopienų tiesas veiktas kontroles, vienkārši neizpildot šādas formālas prasības. Tomēr no judikatūras izriet, ka, tā kā Eiropas Kopiena ir balstīta uz likuma varu un tās iestāžu akti ir pakļauti kontrolei attiecībā uz saderību ar Līgumu, procesuālie noteikumi, kas ir piemērojami prasībām, kas celtas Kopienų tiesā, cik vien iespējams ir jāinterpretē tādā veidā, lai šos noteikumus varētu piemērot, veicinot mērķa garantēt to tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, kuras attiecīgajām personām izriet no Kopienų tiesībām, sasniegšanu (šajā sakarā skat. 2002. gada 25. jūlija spriedumu lietā *C-50/00 P Unión de Pequeños Agricultores/Padome, Recueil*, I-6677. lpp., 44. punkts; 2007. gada 18. janvāra spriedumu lietā *C-229/05 P PKK un KNK/Padome*, Krājums, I-439. lpp., 109. punkts, kā arī 2007. gada 13. marta spriedumu lietā *C-432/05 Unibet*, Krājums, I-2271. lpp., 37. un 44. punkts).
- 46 Līdz ar to, lai noteiktu, vai akts valsts atbalsta jomā ir lēmums Regulas Nr. 659/1999 4. panta izpratnē, ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā tā būtību un Komisijas nodomu, šī iestāde iepriekšējas izskatīšanas stadijas beigās attiecīgajā aktā ir galīgi noteikusi savu nostāju par apstrīdēto pasākumu un tādējādi — vai tā ir secinājusi, ka šis akts ir vai

nav valsts atbalsts, ka nepastāv šaubas attiecībā uz tā saderību ar kopējo tirgu vai ka šādas šaubas pastāv.

Par apstrīdēto aktu

47 Kā tika atzīmēts šā sprieduma 30. punktā, *Athinaiki Techniki* savā prasībā nav apstrīdējusi strīdīgo vēstuli, jo tā ir vienkārši informatīva vēstule, kurā tai ticis paziņots par apstrīdētā akta pieņemšanu. Tā ir skaidri apstrīdējusi šo aktu.

48 Minētajā vēstulē Komisija vispirms *Athinaiki Techniki* ir norādījusi, ka iepriekšējā 2003. gada 16. septembra vēstulē Komisija bija informējusi, ka, “pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekamu iemeslu turpināt šīs lietas izskatīšanu”.

49 Strīdīgajā vēstulē arī precizēts, ka, “tā kā nav papildu informācijas, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, Komisija 2004. gada 2. jūnijā lietu administratīvā kārtā izbeidza”.

50 Pieņemot, ka minētā 2003. gada 16. septembra vēstule tika formulēta tā, kā norādīts strīdīgajā vēstulē, tas ir iepriekšējs akts Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta otrā teikuma izpratnē, ar kuru Komisija izpildījusi savu pienākumu, kas izriet no šīs tiesību normas, — informēt ieinteresētās personas, ka šajā gadījumā netiks pieņemts lēmums. Līdz ar to *Athinaiki Techniki* bija iespēja iesniegt Komisijai papildu informāciju.

51 Turklāt frāze “tā kā nav papildu informācijas, kas pamatotu izmeklēšanas turpināšanu, Komisija 2004. gada 2. jūnijā lietu administratīvā kārtā izbeidza” strīdīgajā

vēstulē norāda, ka Komisija šajā dienā faktiski ir pieņēmusi lēmumu par lietas izbeigšanu administratīvā kārtā, proti, apstrīdēto aktu.

- 52 No šī akta būtības un Komisijas nodoma izriet, ka Komisija ir nolēmusi izbeigt iepriekšējo izvērtēšanas procedūru, ko ierosinājusi *Athinaiiki Techniki*. Minētajā aktā Komisija ir atzinusi, ka uzsāktā izmeklēšana nav ļāvusi atzīt, ka pastāv atbalsts EKL 87. panta izpratnē, un tā netieši ir atteikusies uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Sytraval un Brink's France*, 47. punkts).
- 53 Turklāt no šā sprieduma 36. punktā minētās judikatūras izriet, ka šādā situācijā šajā tiesību normā paredzēto procesuālo garantiju saņēmēji var sagaidīt, ka tās tiek ievērotas, tikai tad, ja tiem ir iespēja apstrīdēt šo lēmumu Kopienų tiesā saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu. Šis princips ir piemērojams gan gadījumā, kad lēmums ir pieņemts tādēļ, ka Komisija ir uzskatījusi, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, gan, ja tā ir uzskatījusi, ka ir izslēdzams pats atbalsta pastāvēšanas fakts.
- 54 Apstrīdētais akts nevar tikt kvalificēts kā iepriekšējs vai sagatavošanas akts, jo uzsāktajā administratīvajā procesā pēc tā netiks pieņemts neviens akts, par kura atcelšanu varētu tikt celta prasība (šajā sakarā it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *SFEI u.c./Komisija*, 28. punkts).
- 55 Pretēji Pirmās instances tiesas nospriestajam šajā ziņā nav nozīmes tam, ka ieinteresētā persona joprojām var iesniegt Komisijai papildu informāciju, kas liktu Komisijai pārskatīt savu nostāju par attiecīgo valsts pasākumu.
- 56 Iepriekšējās izvērtēšanas stadijas beigās pieņemtā lēmuma likumība ir izvērtējama, tikai ņemot vērā informāciju, kas ir Komisijas rīcībā tā pieņemšanas brīdī

(skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Nuova Agricast*, 54.–60. punkts), proti, šajā gadījumā — apstrīdētā akta pieņemšanas brīdī.

- 57 Ja ieinteresētā persona sniedz papildu informāciju pēc lietas izbeigšanas, Komisijai var būt pienākums attiecīgajā gadījumā uzsākt jaunu administratīvo procesu. Turpretī šai informācijai nav nozīmes, ja tajā nav norāžu par to, ka pirmā iepriekšējās izvērtēšanas stadija jau ir beigusies.
- 58 Līdz ar to pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa nospriedusi pārsūdzētā rīkojuma 29. punktā, Komisija bija ieņēma galīgu nostāju attiecībā uz *Athinaiki Techniki* lūgumu atzīt, ka ir pārkāpts EKL 87. un 88. pants.
- 59 Visbeidzot, kā minēts šā sprieduma 44. punktā, apstrīdētā akta kvalifikāciju neietekmē tas, ka Komisija par šo aktu nav paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij, ka tā nav to nosaukusi par “lēmumu” un ka tā nav atsaukusies uz Regulas Nr. 659/1999 4. pantu.
- 60 Šajā sakarā no administratīvā procesa norises, kas *inter alia* ir aprakstīta pārsūdzētā rīkojuma 6. punktā, izriet, ka Komisija savu nostāju ir ieņēmusi tādēļ, ka attiecīgais valsts pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu. Tādējādi apstrīdētais akts ir kvalificējams par lēmumu Regulas Nr. 659/1999 4. panta 2. punkta, skatot to kopā ar tās 13. panta 1. punktu un 20. panta 2. punkta trešo teikumu, izpratnē.
- 61 Tā kā šis akts neļauj *Athinaiki Techniki* iesniegt savus apsvērumus EKL 88. panta 2. punktā paredzētajā formālās izmeklēšanas procedūrā, tas rada saistošas juridiskas sekas, kas skar šīs sabiedrības intereses.

62 Līdz ar to apstrīdētais akts ir uzskatāms par apstrīdamu aktu EKL 230. panta izpratnē.

Par pārsūdzētā rīkojuma atcelšanu

63 No visa iepriekš minētā izriet, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu, nospriežot, ka *Athinaiki Techniki* ir cēlusi prasību atcelt aktu, kas nerada juridiskas sekas, un ka tādējādi par to nevar celt prasību saskaņā ar EKL 230. pantu.

64 Līdz ar to pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ.

Par prasību pirmajā instancē

65 Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai Pirmās instances tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

66 Šajā tiesvedības stadijā Tiesa nevar izskatīt Pirmās instances tiesā celto prasību pēc būtības. Šis prāvas aspekts faktiski nozīmē, ka ar faktiem saistītie jautājumi ir jāizvērtē, pamatojoties uz informāciju, ko Pirmās instances tiesa nav izvērtējusi un kas nav apspriesta Tiesā, no kā izriet, ka šajā brīdī lieta nevar tikt izskatīta. Turpretī Tiesas rīcībā ir vajadzīgā informācija, lai taisītu galīgu spriedumu par Komisijas pirmās instances procesā izvirzīto iebildi par nepieņemamību (skat. 2003. gada 15. maija spriedumu lietā *Pitsiorlas/Padome* un ECB, *Recueil*, I-4837. lpp., 32. punkts).

- 67 Papildus iebildei par nepieņemamību, ko Komisija izvirzījusi un saistījusi ar to, ka nevar tikt celta prasība par apstrīdētā akta atcelšanu, kas ir jānoraida šā sprieduma 33.–61. punktā minēto iemeslu dēļ, Komisija arī apgalvo, ka *Athinaiki Techniki* ir cēlusi prasību pēc paredzētā termiņa beigām.
- 68 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 230. panta piekto daļu šajā pantā paredzētās prasības ir jāceļ divu mēnešu laikā, sākot attiecīgi ar akta publicēšanas, paziņošanas prasītājam dienu vai, ja tas nav darīts, — ar dienu, kurā tas par to ir uzzinājis. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktu šis termiņš vajadzības gadījumā, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, ir jāpagarina par fiksētu desmit dienu termiņu.
- 69 Netiek apstrīdēts, ka apstrīdētais akts nav nedz ticis publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, nedz ticis paziņots *Athinaiki Techniki* kā adresātei, tādēļ divu mēnešu un desmit dienu termiņš attiecībā uz šo sabiedrību ir varējis sākties tikai dienā, kad tā pilnībā uzzināja par minēto aktu, proti, saņemot strīdīgo vēstuli.
- 70 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tam lietas dalībniekam, kurš apgalvo, ka prasības pieteikums ir iesniegts novēloti, ir jāpierāda datums, ar kuru sācies termiņš šā prasības pieteikuma iesniegšanai (šajā sakarā skat. 1980. gada 5. jūnija spriedumu lietā 108/79 *Belfiore*/Komisija, *Recueil*, 1769. lpp., 7. punkts, un 2007. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-403/05 Parlaments/Komisija, Krājums, I-9045. lpp., 35. punkts).
- 71 Šajā gadījumā *Athinaiki Techniki* Pirmās instances tiesas kancelejā prasības pieteikuma kopiju pa faksu iesniedza 2005. gada 11. februārī, bet tā oriģinālu — 2005. gada 18. februārī. Tā kā šīs kopijas pēdējā lappuse nebija pilnīgi identiska oriģinālam, Pirmās instances tiesas sekretārs neuzskatīja minēto kopiju par atbilstošu oriģinālam.
- 72 Ir jāatbild uz jautājumu, vai *Athinaiki Techniki* 2005. gada 11. februāra prasības pieteikuma iesniegšana ir spēkā. Pat ja tiek ņemts vērā datums, kurā Pirmās instances tiesas kancelejā nonāca prasības pieteikuma oriģināls, *Athinaiki Techniki* prasība

par apstrīdēto aktu katrā ziņā ir pieņemama ar nosacījumu, ka šī sabiedrība strīdīgo vēstuli ir saņēmusi 2004. gada 8. decembrī vai vēlāk.

- 73 Šajā sakarā Komisija apgalvo, ka strīdīgā vēstule *Athinaïki Techniki* tika nosūtīta vēlākais 2004. gada 6. decembrī un ka tādējādi noteiktais termiņš nav ticis ievērots. Šajā sakarā tā apgalvo, ka nosūtījusi šo vēstuli vai nu tās noformēšanas dienā, vai arī nākamajā dienā un ka pastam tā bija jānodod *Athinaïki Techniki* vēlākais trešajā dienā pēc tās nosūtīšanas.
- 74 Tomēr ir jāatzīmē, ka Komisija nenosūtīja šo vēstuli nedz kā ierakstītu vēstuli, nedz kā vēstuli ar paziņojumu par saņemšanu.
- 75 Līdz ar to tā Tiesai nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu liecināt, kurā dienā tā faktiski nogādājusi strīdīgo vēstuli pastā.
- 76 Tāpat Komisija nav nekādi pamatojusi savu argumentu, ka pasts šo vēstuli *Athinaïki Techniki* esot nogādājis vēlākais trešajā dienā pēc tās nosūtīšanas.
- 77 Tādējādi Komisija nav iesniegusi nevienu pierādījumu par to, ka *Athinaïki Techniki* ir saņēmusi strīdīgo vēstuli vēlākais 2004. gada 6. decembrī. Tā ir izvirzījusi argumentus, kas ir tikai vienkārši pieņēmumi un ko nevar uzskatīt par pierādījumiem (skat. 1989. gada 11. maija spriedumu apvienotajās lietās 193/87 un 194/87 *Maurissen* un *Union syndicale*/Revīzijas Palāta, *Recueil*, 1045. lpp., 47. punkts).
- 78 Šādos apstākļos ir jānoraida Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

79 Tā kā lieta tiek nodota atpakaļ Pirmās instances tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti ar šo apelācijas tiesvedību, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaiki Techniki*/Komisija;**
- 2) **noraidīt Eiropas Kopienu Komisijas Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā izvirzīto iebildi par nepieņemamību;**
- 3) **nodot lietu atpakaļ Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai, lai tā taisītu spriedumu par *Athinaiki Techniki AE* prasījumiem atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu neizskatīt tās sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijam *Hyatt Regency* sakarā ar publisko iepirkumu par 49 % kazino *Mont Parnès* kapitāldaļu cedēšanu;**
- 4) **atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.**

[Paraksti]